

اشاره:

مهندس رحیمی در انتقاد به عدم حمایت دولت از تولیدکنندگان می‌گوید: «به دلیل شیوع کرونا، کارخانه در فروردین ماه به طور کامل تعطیل بود و کارگران بیمه بیکاری دریافت کردند اما تأثیری در هزینه‌های تحمیلی به ما ندارد. اردیبهشت تولید را از سر گرفتیم و مدتی به طول انجامید تا کار در مسیر عادی قرار بگیرد و موفق به پرداخت بیمه نشدیم و هر ماه حدود ۱۵ میلیون تومان مشمول پرداخت جریمه دیرکرد شدیم، نهاد مسئول نه حاضر به تقسیط جرایم است تا دیگر مجبور به پرداخت جریمه‌های بیشتر و سنگین‌تر نشویم و نه سرمایه کلانی در اختیار داریم که جرایم را یکجا پرداخت نماییم. آیا مسئولان می‌دانند پرداخت ۱۵ میلیون جریمه در ۱۲ ماه چه فشار سنگینی بر دوش تولیدکننده بخش خصوصی که با صدها مشکل کوچک و بزرگ روبروست؛ تحمیل می‌کند؟» به تعبیر این مدیر جوان، برنامه‌ریزی در دوران پر نشیب و فراز امروز بسیار دشوار است و همگی نیازمند تثبیت شرایط هستیم تا بتوانیم لاقط چشم‌اندازی برای آینده زندگی خود ترسیم نماییم.

همگی نیازمند تثبیت شرایط هستیم

روز دنیا راه‌اندازی شد. در ابتدا نخ ۱۰/۵ دولا تولید می‌شد اما با پیشرفت واحدهای تولید فرش ماشینی و افزایش تراکم، ارائه نخ ۱۲ و ۱۴ دولا را در دستور کار قرار دادیم و در حال حاضر تولید نخ ۲۱ سه لا و ۱۸ سه لا است که با توجه به برخی مسائل فنی امکان تولید نخ‌های ظریف‌تر با دستگاه‌های فعلی وجود ندارد. حدود ۱۵۰ نفر در این مجموعه به فعالیت می‌پردازند و حجم تولید به دلیل نمره نخ، متغیر است زیرا تمرکز بر ارائه نخ ظریف‌تر، کاهش تولید را به همراه دارد اما میزان تولید روزانه نخ ۱۸ سه لا بالغ بر ۱۰ تن است. به جرئت می‌توان اعلام کرد تا ۳۰ درصد قادر به افزایش ظرفیت تولیدات مجموعه هستیم اما بیش از این میزان نیازمند سرمایه‌گذاری بالا و نقدینگی کلان است. ضمن این‌که بالا بردن سرعت تولید دستگاه‌های قدیمی مستلزم تهیه قطعات یدکی باکیفیت و به اصطلاح فابریک می‌باشد. در ایران امکان تولید قطعات یدکی وجود دارد اما اگر عمر مفید قطعه یدکی خارجی دو ماه باشد، مشابه ایرانی آن یک ماه کار می‌کند و دقت آن هم کمتر از نمونه خارجی است.

به‌عنوان تولیدکننده نخ اکرلیک، وضعیت این بخش را از نظر قیمت تمام شده و کیفیت چگونه ارزیابی می‌کنید؟

کیفیت محصول نهایی صد درصد به کیفیت مواد اولیه وابسته است؛ با افزایش قیمت مواد اولیه و قطعات، مجبور شدیم از الیاف مرغوب آلمانی به استفاده از الیاف چینی روی آوریم که به همان نسبت تفاوت کیفی این دو سازنده، کیفیت محصول نهایی ما نیز متغیر خواهد بود و این امر در بخش قطعات و رنگ نیز مصداق دارد. از نظر قیمت تمام شده هم باید عنوان کنم افزایش نرخ ارز بر بالا رفتن قیمت تمام کالاها و محصولات و در مقابل کاهش قدرت خرید مشتریان و مردم موثر است از سوی دیگر به‌عنوان یک تولیدکننده نیازمند نقدینگی بالا و سرمایه در گردش قابل توجه هستیم تا بتوانیم به تهیه مواد اولیه مورد نیاز بپردازیم. شاید

ضمن معرفی بیشتر خود در مورد فعالیت‌های الوان زر ریس و تولیدات آن توضیحاتی ارائه نمایم.

متولد بهمن سال ۱۳۶۴ و دانش آموخته مقطع کارشناسی رشته مهندسی نساجی (گرایش تکنولوژی) دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان و کارشناسی ارشد مدیریت نساجی دانشگاه علوم و تحقیقات هستم. فعالیت خود را حین تحصیلات دانشگاهی از بخش کنترل کیفیت شرکت الوان زر ریس در آغاز کردم. البته پیش از آن در بخش کنترل، نگهداری و تعمیرات دستگاه‌ها از روی کاتالوگ‌ها و اطلاعات سازندگان ماشین‌آلات به تدوین برنامه شرکت پرداختم. پس از اتمام این پروژه در بخش تضمین و کنترل کیفیت کار خود را ادامه دادم و امور مربوط به استاندارد ایزو را نیز انجام می‌دادم و در حال حاضر به‌عنوان مدیر کارخانه مشغول کار هستم. پدرم از سال ۱۳۶۴ «شرکت ریس ایران» را با هدف ریسندگی نخ‌های پتو آغاز کردند اما پس گذشت حدود چهار سال زمینه فعالیت خود را با توجه به رونق بازار فرش ماشینی و درخواست مشتریان مبنی بر ریسندگی نخ فرش ماشینی تغییر دادند تا سال ۱۳۸۳ این مجموعه به فعالیت خود ادامه داد. سال ۱۳۸۰ طرح توجیهی شرکت الوان زر ریس آماده شد و سال ۱۳۸۱ الوان زر ریس و نیلگون الیاف راه‌اندازی کردند و به واردات ماشین‌آلات و تجهیزات مورد نیاز پرداختند تا این‌که در سال ۱۳۸۶ فعالیت رسمی مجموعه شروع شد. شرکت ریس ایران هم با توجه به فرسودگی ماشین‌آلات و قدیمی بودن تکنولوژی کار خود را تعطیل کرد و پرسنل آن در الوان زر ریس به کار ادامه دادند. لازم به ذکر است که پیش از انتخاب رشته و ورود به دانشگاه با پدرم مشورتی انجام دادم و پیشنهاد دادم با توجه به فعالیت خانوادگی در رشته نساجی به تحصیل ادامه دهم.

الوان زر ریس دستگاه‌های خود را از سازندگان معتبر فرانسه، سوئیس، ایتالیا و آلمان خریداری کرد و پس از نصب و راه‌اندازی توسط تکنسین‌های خارجی، خط تولید به طور کاملاً مدرن و منطبق با تکنولوژی‌های

تا چند سال پیش توان خرید حجم عظیمی از مواد اولیه را داشتیم و تا سه ماه از تهیه آن بی‌نیاز بودیم اما امروز این امکان مالی به شدت کم شده و سرمایه در گردش ما به سختی پاسخگوی تأمین مواد اولیه خط تولید برای یک ماه است لذا مجبوریم به صورت کارمزدی فعالیت صنعتی را پیش ببریم. در کشور ما فقط «شرکت پلی اکریل اصفهان» به تولید اکریلیک می‌پردازد که هر چند بر خلاف سال‌های گذشته، مسیر رشد و رونق را طی می‌کند و دیگر از کاهش تولید و تعطیلی‌های مداوم آن خبری نیست و اما حجم تولیداتش پاسخگوی نیاز تمام واحدهای ریسندگی ایران نیست و ناچار به واردات هستیم.

«در زمینه واردات مواد اولیه با چه مشکلاتی مواجه هستید؟»

تا سالیان متمادی یکی از شرکت‌های معتبر بلاروس تأمین‌کننده الیاف اکریلیک ایران بود اما امروز به دلیل مسائل سیاسی داخلی، امکان ارسال الیاف به کشور ما را ندارد. به دلیل افزایش نرخ ارز و تحریم‌ها، واردات از آلمان و اسپانیا دیگر برایمان مقرون به صرفه نیست به همین دلیل از ترکیه و چین الیاف اکریلیک را تأمین می‌کنیم که به مراتب آسان‌تر و ارزان‌تر است. خوشبختانه تاکنون خط تولید کارخانه به دلیل کمبود مواد اولیه متوقف نشده و با تلاش و پشتکار مستمر چرخ کارخانه به گردش ادامه می‌دهد...

قیمت مواد اولیه، رنگ، قطعات تولید داخل یا خارج به صورت لحظه‌ای تغییر می‌کند و ظرف شش ماه گذشته بیش از سه برابر افزایش پیدا کرده‌اند؛ ضمن این‌که دسترسی به آنها هم به سهولت انجام نمی‌شود و باید بپذیریم تمام محصولات افت کیفیت را تجربه می‌کنند

«برخی از فعالان فرش ماشینی معتقدند که بیشترین سود موجود در بازار نصیب کارخانه‌های ریسندگی می‌شود و هر زمان که بخواهند قیمت‌ها را کم و زیاد می‌کنند؛ تا چه میزان این موضوع صحت دارد و ارزیابی شما چیست؟»

این تفکر را قبول ندارم زیرا نه تنها در صنف تولید

کامل تعطیل بود و کارگران بیمه بیکاری دریافت کردند اما تأثیری در هزینه‌های تحمیلی به ما ندارد. آردبیهشت تولید را از سر گرفتیم و مدتی به طول انجامید تا کار در مسیر عادی قرار بگیرد و موفق به پرداخت بیمه نشدیم و هر ماه حدود ۱۵ میلیون تومان مشمول پرداخت جریمه دیر کرد شدیم، نهاد مسئول نه حاضر به تقسیط جرایم است تا دیگر مجبور به پرداخت جریمه‌های بیشتر و سنگین‌تر نشویم و نه سرمایه کلانی در اختیار داریم که جرایم را یک‌جا پرداخت نماییم. آیا مسئولان می‌دانند پرداخت ۱۵ میلیون جریمه در ۱۲ ماه چه فشار سنگینی بر دوش تولیدکننده بخش خصوصی که با صدها مشکل کوچک و بزرگ روبروست؛ تحمیل می‌کند؟ متأسفانه فشار سازمان‌های دولتی در شرایط دشوار فعلی که با افزایش نرخ و ارز، تحریم و کرونا دست و پنجه نرم می‌کنیم؛ بسیار ناعادلانه است و در نهایت موجب دلسردی تولیدکننده می‌شود به همین دلیل فکر نمی‌کنم امروز در ایران کسی حاضر به راه‌اندازی واحد تولیدی آن هم در صنعت نساجی باشد. از سوی دیگر اداره دارایی به محض عقب افتادن یک قسط، علاوه بر اخذ دیرکرد، جریمه هم می‌گیرد و اصولاً به تنها چیزی که توجهی نمی‌کنند، شرایط نامطلوب بازار، مشکلات مالی تولیدکننده، فشار مضاعف تحریم‌ها و ... است! سیستم بانکی هم موانع بسیاری سر راه تولید قرار می‌دهند در حالی که به اعتقاد من وظیفه بانک‌ها، نگهداری از پول است پس باید تجارت و درآمدزایی را کنار بگذارد اما در واقع با پول سپرده‌گذاران به فعالیت‌های کاسب‌مآبانه

فرش ماشینی بلکه در تمام بخش‌های نساجی و پوشاک، بیشترین سود نصیب زنجیره‌های نهایی محصول و نزدیک به مصرف‌کنندگان می‌شود. شاید از نظر حجم، واحدهای ریسندگی سود زیادی ببرند اما به همان نسبت سرمایه‌شان در گردش است و متحمل زیان‌های هنگفت مالی می‌شوند. تعیین‌کننده قیمت بازار هم مواد اولیه، ارز و به طور کلی شرایط حکمفرما در بازار است یعنی همیشه اختلاف سود نخ و الیاف میزان مشخصی بوده و تنها عامل افزایش قیمت، گرانی مواد اولیه و حامل‌های انرژی است.

امروزه شرایط به نحوی شده که انجمن صنایع نساجی ایران به‌عنوان مرجع قیمت‌گذاری محسوب می‌شود و اختلاف قیمت‌ها به اندازه‌ای نیست که واحدهای ریسندگی در مورد تعیین قیمت به طور سلیقه‌ای عمل کنند

«به مشکلات و چالش‌هایی که در روند تولید با آنها مواجه هستید، اشاره نمایید. آیا راهکاری هم برای رفع آنها مدنظر دارید؟»

به دلیل شرایط جغرافیایی کارخانه الوان زرریس (مستقر در شهرک صنعتی اوره نطنز)، از نظر بهره‌مندی از نیروی متخصص نساج و سایر تخصص‌ها در مضیقه قرار داریم. نهادهای دولتی مانند بانک‌ها، دارایی، تأمین اجتماعی و ... هم حمایت چندانی از تولیدکننده به عمل نمی‌آورند و با بخش‌های خصوصی به مراتب آسان‌تر و بهتر می‌توان کار کرد.

به دلیل شیوع کرونا، کارخانه در فروردین ماه به طور

می‌پردازند! علی‌رغم این شرایط، تصمیم داشتیم طی دو سال مشکلات خط تولید کارخانه را مرتفع نماییم اما جهش نرخ دلار و تشدید تحریم‌ها، به طور کلی باعث تغییر اهداف و به هم خوردن برنامه‌ریزی‌ها شده است. در زمینه رفع کمبود متخصص با دانشگاه ارتباطاتی برقرار کرده‌ایم که دانشجویان مهندسی برق، مکانیک، حسابداری و... دوران کارآموزی خود را در الوان زر ریس بگذرانند تا از نزدیک با فعالیت در محیط صنعتی آشنا شوند و نیروهای توانمند و متعهد به استخدام مجموعه ما در می‌آیند؛ منتها همیشه باید مرجعی برای تربیت و معرفی نیروی متخصص وجود داشته باشد. برای مثال اگر بخواهیم به‌عنوان متخصص نساجی به دنبال شغل مناسب باشیم، شاید از طریق دوستان و همکاران بتوان شغلی پیدا کرد اما مرجع شناخته شده و گسترده‌ای وجود ندارد تا از آنها در مورد یافتن شغل کمک و راهنمایی بخواهیم.

در شرایط فعلی امکان صادرات محصولات الوان زر ریس وجود دارد؟ اصولاً برنامه‌ای برای صادرات دارید؟

چون تولیدکننده محصول میانی یعنی نخ هستیم علی‌رغم ارزآوری قابل توجه در حوزه صادرات، برنامه‌ای برای این اقدام نداریم زیرا به اندازه کافی و حتی بیشتر از میزان ظرفیت تولید، دارای مشتریان شناخته شده داخلی هستیم و محصولاتمان فراتر از بازار کاشان توزیع می‌شود.

آیا نخ‌های اکرلیک وارداتی از نظر قیمت و کیفیت، رقیب جدی برای شرکت شما به شمار می‌آیند؟ اصولاً استقبال مشتریان نسبت به نخ‌های اکرلیک تولید ایران بیشتر است یا نخ‌های وارداتی؟

اغلب نخ‌های اکرلیک از چین و ترکیه وارد کشور می‌شوند. در مقطعی از زمان انجمن صنایع نساجی ایران تلاش کرد برای کنترل بازار و جلوگیری از واردات بی‌رویه نخ، لزوم افزایش تعرفه واردات نخ را به مسئولان مرتبط گوشزد نماید زیرا توانمندی واحدهای ریسندگی به مراتب بیشتر از بخش بافندگی است به شرطی که با واردات بی‌رویه نخ، فعالیت ریسندگان

مختل نشود. مشتریان ایرانی تمایل بسیاری به استفاده از نخ‌های تولید کشور دارند و صرفاً در مورد نخ‌های ظریف‌تر (که کمتر تولید داخل دارند)، از محصولات وارداتی استفاده می‌کنند.

تولیدات الوان زر ریس چه سهمی از بازار نخ اکرلیک ایران را در بر می‌گیرد؟

شاید سهم بزرگی از بازار نخ اکرلیک را در اختیار نداشته باشیم اما قطعاً در زمینه بهره‌گیری از تکنولوژی‌های روز دنیا یکی از پیشگامان این بازار به شمار می‌آییم. طبق آمار در سال گذشته حدود ۳۰ تا ۵۰ هزار تن الیاف اکرلیک از گمرکات وارد کشور شده بود و در آن زمان حجم تولیدات ما سالیانه ۳ هزار تن بود، طبعاً تمام الیاف‌های وارداتی به کارخانه‌های ریسندگی فرش ماشینی اختصاص پیدا نکرد.

به برنامه‌های آینده مجموعه نیز اشاره می‌کنید؟ آیا حجم تولید را افزایش می‌دهید یا محصولات دیگری به خط تولید اضافه می‌نمایید؟

بسیاری از ماشین‌آلات کارخانه را مورد نوسازی و بازسازی قرار دادیم و به جهش تولیدی ۱-۲ تنی دست یافتیم. دستگاه رینگ را تعمیر و به خط بازگرداندیم، یک دستگاه دیگر هم در حال راه‌اندازی مجدد است تا میزان تولید حفظ شود. تلاش می‌کنیم با تعمیر قطعات در داخل کشور، هزینه‌های بیشتری برای مجموعه به وجود نیآوریم البته برخی قطعات مشخصات و تکنولوژی‌های خاص خود را دارند و باید از همان سازندگان ماشین‌آلات اروپایی تأمین شوند که کار ساده‌ای نیست و مجبور شدیم بعضی دستگاه‌ها را اوراق و قطعات آنها را به روی ماشین‌های در حال کار نصب کنیم.

تحریم‌های اقتصادی چه تبعاتی بر روند فعالیت‌های شرکت شما گذاشته است؟

تبعات منفی تحریم‌ها از افزایش نرخ ارز تا خرید، نصب و راه‌اندازی ماشین‌آلات اروپایی را در بر می‌گیرد. سطح تکنولوژی کشور به اندازه‌ای نیست که تمام ماشین‌آلات نساجی را تولید کند؛ ضمناً تکنولوژی برخی دستگاه‌ها، مختص چند کشور محدود در

دنیاست که به دلیل تحریم امکان دسترسی به آنها را نداریم و کسی هم حاضر به تعامل تجاری با ایران نیست. به یاد داشته باشیم ارتباطات بین‌المللی ایران حتی پیش از تحریم و برجام چندان گسترده نبود و برای تقویت تبادلات و تعاملات جهانی راه طولانی در پیش داریم.

تحریم‌ها آسیب بسیاری به صنعت نساجی در بخش تأمین ماشین‌آلات و دستگاه‌های صنعتی وارد کرد. به‌عنوان مثال پیش از تحریم، کارشناسان و تکنسین‌های اروپایی به ایران می‌آمدند و طی اقامت یک هفته‌ای در کشور ما به تمام کارخانه‌هایی که دستگاه فروخته بودند، مراجعه می‌کردند تا از نزدیک در جریان عملکرد دستگاه‌های خود قرار بگیرند؛ امروز دیگر کارشناسان هم به ایران نمی‌آیند و در زمینه تأمین قطعات هم خدماتی ارائه نمی‌دهند. تنها راه معامله با دل‌الها جهت دور زدن تحریم‌هاست.

آینده صنایع نساجی را چگونه مشاهده می‌کنید؟

متأسفانه اوضاع به نحوی پیش می‌رود که حتی برای زندگی روزمره هم آینده روشن و مشخصی متصور نیستیم چه برسد به تولید و فعالیت صنعتی! برنامه‌ریزی در دوران پر نشیب و فراز امروز بسیار دشوار است و همگی نیازمند تثبیت شرایط هستیم تا بتوانیم لاف‌های چشم‌اندازی برای آینده زندگی خود ترسیم نماییم. مهم نیست قیمت دلار یا قدرت خرید چقدر است بلکه نکته مهم ثبات قیمت‌هاست و در صورت ایجاد ثبات، یکی دو سال به طول می‌انجامد با شرایط جدید عادت کنیم

نکته پایانی

تولیدکنندگان از عهده یافتن شرکت‌های تأمین مواد اولیه و ماشین‌آلات برمی‌آیند و در تعامل با یکدیگر موفق عمل می‌کنند تا چرخ کارخانه‌ها بچرخد و خواهان بازرگاری در قوانین سختگیرانه و ضد تولید هستیم؛ قوانینی که براساس آن بتوان بدون نگرانی و دغدغه به فعالیت تولیدی و صنعتی ادامه دهیم.

تهیه و تنظیم: سیدامیر حسین امامی رؤف